

Església de Sant Josep

La Llacuna

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer de la Capella, 14
Alçada: 551

Coordenades:

Latitud: 41.49459
Longitud: 1.56776
UTM Est (X): 380450
UTM Nord (Y): 4594654

Classificació

Número de fitxa 08104 - 88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1985
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Pel fet de trobar-se sense cap protecció s'observa clarament l'erosió de la pedra
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dj., 14/06/2012 - 02:00

Descripció

Església d'una nau, vestíbul, torre amb campanar, espadanya i sostre a doble vessant amb cobertura de teules corbes. Presenta la façana amb vestíbul cobert per una arcada ogival frontal i dos més petites laterals. Les parets laterals presenten arcades ogivals cegues i petites finestres espitlleres. Els murs perimetrals són fets amb pedra de mida homogènia lligada amb morter i amb petits tascons bona part dels pisos de la torre. Tan a la façana com a la torre hi han plaques de pedra amb gravats de l'escut del veïnat de Rofes, l'escut de la Llacuna. Destaca per la seva rellevància la placa on diu: AQUÍ LA FE HA MOGUT PEDRES PER QUE ES REALITZI UN CULTE DIGNE, text que reflecteix la realitat d'aquesta construcció feta per gent de la població, de forma voluntària per disposar d'un espai de culte. L'interior de la capella es molt auster amb la sustentació amb arcs ogivals, la volta feta amb pedra petita col·locada d'una en una. L'altar presenta l'altar fet amb una roda de moli de tipus francès reaprofitada i a banda i banda del Crist es troben les imatges de la Verge Maria i de Sant Josep. Una pedra de molta de gra i un altra de lleugerament condicionada fan la funció per sostenir espelmes i facilitar la lectura dels texts durant els oficis.

Observacions:

Cal destacar la pintura de la volta, efectuada per dos artistes: l'italià Mario Benini i el llacunenc Josep Maria Surià i Torrons que va representar una escena quotidiana de la vida de l'entorn sense retratar cap persona. Cal destacar que tant l'església, com les pintures que decoren l'altar i els materials fets servir són fruit de la devoció de les persones que van participar desinteressadament en aquesta construcció. En aquest sentit la construcció va ser feta per tres pagesos en tres anys treballant només els caps de setmana i les pintures en sis dies treballant dotze hores al dia.

Bibliografia

No he trobat cap esment bibliogràfic

